

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

13 MARS 1963.

PROJET DE LOI

modifiant le Code pénal et la loi du 27 juin 1937
portant révision de la loi du 16 novembre 1919
relative à la réglementation de la navigation
aérienne.

AMENDEMENTS PRESENTES PAR M. PIERSON.

Art. 2.

Au second alinéa de l'article 406, 5° ligne, remplacer
les mots :

« par toute autre action »,

par les mots :

« par tout objet constituant obstacle ».

JUSTIFICATION.

L'expression « par toute autre action » est par sa généralité source
d'imprécision, susceptible d'aboutir à des interprétations extensives.

Il ne paraît pas sage de réprimer des manifestations passives, telles
que celles où des manifestants pacifistes s'asseyent sur une voie
publique. La police est armée pour rétablir la liberté de circulation
sans qu'il soit nécessaire d'ériger pareille entrave à la circulation
en infraction punissable d'une peine de 8 jours à 3 mois, susceptible
de valoir à des manifestants pacifiques une arrestation et une détention
préventive.

Il est manifeste que l'intention du Gouvernement a été de réprimer
des entraves méchantes à la circulation.

Il paraît donc préférable de remplacer l'expression trop générale
« par toute autre action » par une expression impliquant le recours à
des obstacles matériels.

Voir :

424 (1961-1962) :

- N° 1 : Projet de loi.
- Nos 2 et 3 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

13 MAART 1963.

WETSONTWERP

tot wijziging van het Strafwetboek en de wet van
27 juni 1937 houdende herziening van de wet van
16 november 1919 betreffende de regeling der
luchtvaart.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD DOOR DE HEER PIERSON.

Art. 2.

In het tweede lid van artikel 406, 5°, 6° en 7° regels, de
woorden vanaf :

« door enige andere handeling die, enz. »,

vervangen door de woorden :

« door enig voorwerp, dat een belemmering uitmaakt voor
het verkeer met of het gebruik van verkeersmiddelen ».

VERANTWOORDING.

De uitdrukking « door enige andere handeling » is zo algemeen en
weinig precies dat zij tot uitbreidende verklaringen aanleiding kan
geven.

Het lijkt niet aangewezen passieve betogingen te beteugelen, zoals
degene, waarbij de pacifistische betogers op de openbare weg gaan
neerzitten. De politie is genoegzaam gewapend om de verkeersvrijheid
te herstellen, zodat het niet nodig is deze verkeersbelemmering als een
inbreuk te beschouwen, strafbaar met gevangenisstraf van 8 dagen tot
3 maanden, en die voor vreedzame betogers aanhouding en voorlopige
hechtenis met zich kan brengen.

De bedoeling van de Regering om alleen het kwaadwillig belemme-
ren van het verkeer te beteugelen is duidelijk.

Het komt ons derhalve verkieslijk voor de te algemene uitdrukking
« door enige andere handeling » te vervangen door een uitdrukking,
die het gebruikmaken van materiële hindernissen impliceert.

Zie :

424 (1961-1962) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N°s 2 en 3 : Amendementen.

Art. 4.

Compléter le premier alinéa de l'article 512 par les mots :

« à la condition que cette destruction occasionne à autrui un préjudice sérieux ».

JUSTIFICATION.

Le Code pénal ne prévoyait comme destruction par le feu que celle des propriétés immobilières. Les seules propriétés mobilières dont la mise à feu était punie de la réclusion étaient les récoltes coupées ou les bois abattus et mis en tas ou en stères.

Il est normal que la répression soit étendue à la destruction volontaire par le feu de biens meubles.

Tous les biens étant nécessairement meubles ou immeubles, le nouveau texte présenté rendra donc punissable la destruction par le feu de n'importe quel bien susceptible d'appropriation.

On ne peut concevoir des propriétés immobilières de valeur dérisoire ou n'en présentant aucune.

Il n'en est pas de même en ce qui concerne les biens meubles.

Un journal, d'une valeur de 2 francs, est un bien meuble. La mise à feu d'un journal politique accomplie en quelque sorte à titre de destruction symbolique serait rendue punissable d'une peine pouvant aller d'un an à cinq ans de prison, ce qui apparaît comme manifestement excessif.

L'intention du Gouvernement a certainement été de viser la mise à feu des biens meubles dont la destruction est susceptible d'occasionner à autrui un préjudice réel. On peut songer notamment à la mise à feu de voitures automobiles ou de motocyclettes qui, en cas de troubles graves, subissent parfois de pareilles atteintes de la part de manifestants.

Il serait déraisonnable toutefois d'ériger en délit sévèrement punissable la mise à feu d'objets de valeur dérisoire tels que journaux, cahiers portés par des manifestants ou des contre-manifestants, etc.

C'est pourquoi nous estimons utile de préciser que l'infraction implique que l'objet détruit par le feu présente une valeur certaine et que sa destruction soit donc susceptible d'occasionner à autrui un préjudice sérieux.

Art. 4.

Het eerste lid van artikel 512 aanvullen met de woorden :

« op voorwaarde dat deze vernieling aan anderen ernstig nadeel berokkent ».

VERANTWOORDING.

Het Strafwetboek voorzag enkel in de vernieling, door het vuur, van onroerende goederen. Het brandstichten aan onroerende eigendommen werd enkel met opsluiting gestraft voor zover het ging om afgesneden veldvruchten of afgehaakt en op hopen of in wissel gezet hout.

Het is normaal dat ook het vrijwillig in brand steken van roerende goederen wordt gestraft.

Daar alle goederen noodzakelijkerwijze roerend of onroerend zijn, zal vernieling door het in brand steken van om het even welk goed dat vatbaar is voor bezit dan ook ingevolge de voorgestelde nieuwe tekst strafbaar zijn.

Onroerende goederen van belachelijk geringe of zonder enige waarde zijn ondenkbaar.

Met roerende goederen is dat wel het geval.

Een dagblad, dat maar 2 frank kost, is een roerend goed. Het — in zekere zin bij wijze van symbolische vernieling — in brand steken van een politieke krant zou strafbaar worden gesteld met gevangenisstraf welke één tot vijf jaar kan bedragen. Dit is blijkbaar overdreven.

Ongetwijfeld heeft de Regering willen doelen op het in brand steken van roerende goederen waarvan de vernieling iemand werkelijk schade kan berokkenen. Hierbij kan bij voorbeeld worden gedacht aan het in brand steken van automobielen of motorfietsen, waarop bij ernstige wanordelijkheden soms dergelijke aanslagen worden gepleegd door betogers.

Het zou echter onredelijk zijn het in brand steken van voorwerpen van uiterst geringe waarde, bij voorbeeld kranten, spandoeken welke door betogers of tegenbetogers worden gedragen, enz., aan te merken als een misdrijf waarop strenge straffen zijn gesteld.

Daarom achten wij het nuttig nader te bepalen dat het misdrijf impliceert dat het door brand vernielde voorwerp een bepaalde waarde heeft en de vernieling ervan dus iemand ernstige schade kan berokkenen.

M.-A. PIERSON.